

عنوان مقاله:

افزایش امنیت در محیط های مسکونی بر اساس نظریه فضای قابل دفاع (نمونه موردی: مجتمع سامان خیام مشهد)

محل انتشار:

اولین همایش ملی جغرافیا، شهرسازی و توسعه پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

فرزانه محمدی آلاشو - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

فرزانه مدنی - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

خلاصه مقاله:

احساس امنیت یکی از نیازهای روحی انسان و از جمله پیش شرط های اساسی هر جامعه برای رسیدن به توسعه پایدار اجتماعی می باشد. هدف اصلی این مقاله بر اساس نظریه فضای قابل دفاع، پاسخگویی به این پرسش که چگونه می توان از طریق طراحی شهری به افزایش امنیت مجتمع های مسکونی پرداخت؟ می باشد. برای تدقیق این مطالعه با توجه به مطالعات نیومن در نظریه فضای قابل دفاع، که بر روی مجموعه های مسکونی صورت گرفته، مجتمع مسکونی سامان خیام مشهد به عنوان نمونه موردی بررسی شده است. این مجتمع به دلیل وجود عواملی از جمله نقاط دور از دید و دارای روشنایی نامناسب و فضای رها شده مسیل در مجاورت آن، دچار نوعی ناامنی است. به منظور دستیابی به اهداف، در این پژوهش با استفاده از مطالعات اسنادی و نظرات صاحب نظران در حوزه رابطه جرم و مکان، به خصوص نظریه فضای قابل دفاع نیومن ابتدا به بررسی و بازشناخت معیارها و شاخص های مؤثر بر امنیت مجتمع های مسکونی پرداخته شده و سپس طی یک فرایند طراحی در طرح پیشنهادی مشکلات مذکور مرتفع گردیده است. نتایج این تحقیق نشان می دهد عوامل مؤثر در فقدان احساس امنیت در مجتمع های مسکونی در بعد عملکردی عمدتاً شامل فقدان فعالیت های متنوع و جذاب که عدم حضور مردم، کاهش حضور پذیری محیط و افزایش احساس ناامنی آن را در پی دارد و در بعد کالبدی عمدتاً شامل نحوه جانمایی توده ها، فضاهای دور از دید و پنهان و تاریک که مکان های مناسبی برای اختفاء و مستعد ناامنی هستند می باشد.

کلمات کلیدی:

امنیت، فضای قابل دفاع، اسکار نیومن، محیط های مسکونی، مجتمع مسکونی سامان خیام مشهد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/266358>

